

Když vcházíš ránem

Hana Zagorová

Není vám sedmnáct,
leckdo možná by řek'.
Toužení vyprchá,
časem zbyde jen vztek.
Takových je mi opravdu líto,
nikdy neocením mé okouzlení.

Když vcházíš ránem
a stříháš pásky dní,
já nevěřím, že stárnem'
a cítím jiskření,
co nepřestává.
Proud stejně silný jak dřív.

Když tě blízko mám,
vždy se tají můj dech.
Slyším znít do ticha
písničku o křídlech,
možná jsou její tóny dnes tišší,
jenže, já vím, že jsou barevnější.

Když vcházíš ránem
a stříháš pásky dní,

já nevěřím, že stárnem'
a cítím jiskření,
co nepřestává.
Proud stejně silný jak dřív.

Není vám sedmnáct,
leckdo možná by řek'.
My se můžem' jen smát,
co je to vůbec věk.
S hloupostí si nelámu hlavu,
jsem bez nesnází, mně nic neschází.

Když vcházíš ránem
a stříháš pásky dní,
já nevěřím, že stárnem'
a cítím jiskření,
co nepřestává.
Proud stejně silný jak dřív.

Když vcházíš ránem
a stříháš pásky dní,
já nevěřím, že stárnem'
a cítím jiskření,
co nepřestává.

Proud stejně silný jak dřív.